U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **LEI LEI CZ s. r. o.**, IČ: 267 27 497, se sídlem Na Provaznici 2063/3, Praha 5, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Horní náměstí 103/2, 746 01, Opava (dříve **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2), proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2011, č. j. 2011/78729-421, v řízení o nesouhlasu Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením této věci Městským soudem v Praze,

takto:

K projednání věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, společnost s ručením omezeným, se žalobou ze dne 13. 1. 2012, doručenou Městskému soudu v Praze 16. 1. 2012, domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 12. 2011, kterým bylo zamítnuto odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu práce - krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 6. 9. 2011, č. j. CVA-2011/236890-13. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 80.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 1. 2012, č. j. 3 Ad 1/2012 - 14, postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Městský soud v tomto usnesení vyslovil, že vzhledem k tomu, že žalobou napadené rozhodnutí vydal Úřad práce České republiky - krajská pobočka v Ústí nad Labem, je k řízení příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem.

[3] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 24. 2. 2012 v souladu s § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nesouhlasné vyjádření Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením této věci Městským soudem v Praze. Krajský soud tedy věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní

příslušnosti. Podle krajského soudu je k řízení příslušný Městský soud v Praze, neboť podle § 1 zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o Úřadu práce ČR“) platí, že Úřad práce je správním úřadem s celostátní působností. Sídlem Úřadu práce je Praha. Ministerstvo práce a sociálních věcí řídí Úřad práce a je jeho nadřízeným správním úřadem. Z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu podle krajského soudu vyplývá, že pobočka správního orgánu může být samostatným správním orgánem, podle něhož se řídí místní příslušnost podle § 7 s. ř. s. jen v případě, že má samostatné rozhodovací pravomoci, krajské pobočky Úřadu však samostatně nerozhodují, a tak se místní příslušnost řídí sídlem, kterým je Praha. Z tohoto důvodu je tedy podle krajského soudu příslušný Městský soud v Praze.

[4] Nesouhlas Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci byl Nejvyšším správním soudem shledán důvodným. K tomu zdejší soud uvádí následující.

[5] Z ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

[6] Základní pravidlo o určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s. S účinností novely soudního řádu správního (provedené zákonem č. 303/2011 Sb.) od 1. 1. 2012 platí, že „[n]*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti*.“ Zvláštní zákon, zde tedy zákon o Úřadu práce České republiky, výjimku či odchylku z obecného určení místní příslušnosti nestanovil.

[7] Rozhodující pro místní příslušnost soudů je tedy sídlo prvostupňového orgánu, který předmětné rozhodnutí vydal, bez ohledu na to, zda mu pravomoc rozhodovat náleží i v době podání žaloby ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem Krajského soudu v Ústí nad Labem, že v příslušné věci vydal dne 6. 9. 2011 prvostupňové rozhodnutí Úřad práce, správní úřad s celostátní působností, který rozhoduje jako celek a jeho vnitřní organizační jednotky nejsou v tomto ohledu samostatné. Jeho sídlo, Praha, pak určuje místní příslušnost Městského soudu v Praze na základě výše citovaných kritérií podle soudního řádu správního. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že od 1. 1. 2012 přešla působnost Úřadu práce na oblastní inspektoráty práce, tato změna má totiž v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. vliv pouze na rozhodnutí vydaná po 1. 1. 2012.

[8] Nejvyšší správní soud v tomto ohledu navazuje na svou judikaturu, konkrétně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 6 Ads 15/2011 - 143, jehož nosná právní věta zní: „*Pro určení místní příslušnosti správního soudu ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. je stěžejní sídlo správního orgánu; umístění jeho organizačních útvarů (poboček, odborů, pracovišť) není rozhodující (in concreto: místní příslušnost krajského soudu v případě žaloby podané proti České advokátní komoře se řídí jejím sídlem, nikoli umístěním pobočky)*“.

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom, že centralizace agendy Úřadu práce ČR na jediný soud vyvolává nežádoucí stav, hrozbu neúměrného přetížení soudu a zpomalení soudního řízení, de lege lata však neexistuje jiná možnost, jak tento spor o místní příslušnost vyřešit. Je věcí zákonodárce, aby tuto situaci případně vyřešil novelizací zákona, což již ostatně činí (pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, sněmovní tisk č. 537/3).

[10] Ze všech popsaných důvodů Nejvyšší správní soud shledal nesouhlas Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci Městským soudem v Praze důvodným, proto rozhodl podle § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení o návrhu (žalobě) proti rozhodnutí žalovaného je místně příslušný Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

[11] Na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že s ohledem na změnu věcné příslušnosti v § 125 zákona č. 435/2004 Sb. a ustanovení § 69 s. ř. s., dle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, je žalovaným nově Státní úřad inspekce práce namísto Ministerstva práce a sociálních věcí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu